

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czapla
POWIAT MALBORSKI

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0713/206/24

Warszawa, 5 marca 2024 roku

Szanowna Pani

Hanna Majszczyk

Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Finansów

Współprzewodnicząca Zespołu

ds. Systemu Finansów Publicznych KWRiST

Szanowny Pan

Krzysztof Żuk

Prezydent Miasta Lublin

Współprzewodniczący Zespołu

ds. Systemu Finansów Publicznych KWRiST

Szanowni Państwo,

zwracam się z wnioskiem o włączenie do porządku obrad najbliższego posiedzenia Zespołu ds. Systemu Finansów Publicznych kwestii prowadzonych przez administrację skarbową kontroli w jednostkach systemu oświaty. Proszę jednocześnie o zapewnienie udziału także przedstawiciela Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Z informacji docierających do Związku Powiatów Polskich wynika, że kontrolerzy KAS prowadzący kontrole w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych za rok 2020-2021 kwestionują kwalifikowanie do wagi z algorytmu podziału części oświatowej subwencji ogólnej na wychowanków korzystających z zakwaterowania w młodzieżowym ośrodku wychowawczym takich wychowanków, którzy po przepustce/urlopowaniu, nie wrócili do ośrodka, pomimo, że nie upłynął jeszcze okres czasu na wykreślenie z rejestru wychowanków. Interpretacja izb skarbowych, zgodnie z którą pojęcie „zakwaterowania” należy utożsamiać z fizyczną obecnością wychowanka w ośrodku w dniu 30 września jest podejściem kuriozalnym i sprzecznym z istotą

funkcjonowania ośrodków, w których wychowankowie mogą korzystać z urlopowania, przepustek czy przebywać na hospitalizacji także w dniu 30 września.

Zgodnie ze stanem prawnym na rok 2020 i 2021 dla wychowanków młodzieżowych ośrodków wychowawczych dedykowane były dwie wagi w algorytmie podziału części oświatowej subwencji ogólnej tj.:

- waga P60 = 5,000 dla wychowanków młodzieżowych ośrodków wychowawczych, skierowanych, lecz niedoprowadzonych do ośrodka - wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy,
- waga P61 = 10,000 dla wychowanków młodzieżowych ośrodków wychowawczych, którzy korzystają z zakwaterowania w tych ośrodkach - wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy.

Na gruncie powyższego sporna kwestia zdaniem kontrolerów izb skarbowych sprowadza się do zdefiniowania pojęcia wychowanka „korzystającego z zakwaterowania” w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. Zdaniem KAS ośrodki nie są uprawnione do wykazywania w systemie informacji oświatowej jako korzystających z zakwaterowania wychowanków, którzy nie powrócili z urlopów (przepustek) lub uciekli, jeśli faktycznie nie przebywali w ośrodku od wielu tygodni i była to nieobecność nieusprawiedliwiona w żaden sposób, wg stanu na dzień sprawozdawczy 30 września danego roku.

Hipotezom KAS nie towarzyszy jednak żadna, chociażby szcążkowa analiza obowiązujących wówczas przepisów prawa czy podstaw tego typu zdefiniowania wagi P61. Młodzieżowe ośrodki wychowawcze to szczególnego rodzaju placówki, które nie mają wpływu na liczbę wychowanków, do których też wychowankowie nie zgłaszają się decyzją własną lub z woli ich rodziców. System kierowania do MOW w latach 2020-2021 opierał się na postanowieniu sądu o umieszczeniu w ośrodku i późniejszej współpracy starostów i Ośrodka Rozwoju Edukacji w zakresie kierowania do właściwego ośrodka. W toku procedury szczegółowo opisanej w rozporządzeniu z 27 grudnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania, przyjmowania, przenoszenia, zwalniania i pobytu nieletnich w młodzieżowym ośrodku wychowawczym (uchylone z dniem 1 września 2022 r.) starosta wydawał skierowanie dla nieletniego do wskazanego przez ORE ośrodka i przekazywał skierowanie do tego ośrodka. Wówczas sąd rodzinny zlecał doprowadzenie nieletniego do ośrodka wskazanego przez ORE. Doprowadzenie nieletniego sąd zlecał rodzicom, wyjątkowo sąd mógł zezwolić na samodzielne udanie się do ośrodka przez nieletniego. W uzasadnionych przypadkach doprowadzenie sąd zlecał Policji. Procedura umieszczenia nieletniego w MOW od zawsze była więc procesem skomplikowanym i bardzo złożonym. Od momentu kiedy dyrektor ośrodka otrzymywał skierowanie do czasu przyjęcia, mógł więc upłynąć bliżej nieokreślony okres czasu zanim nieletni pojawił się w ośrodku. Rozporządzenie z 27 grudnia 2011 r. regulowało, że w przypadku niedoprowadzenia nieletniego do ośrodka w ciągu miesiąca od dnia wskazania tego ośrodka przez ORE, dyrektor powiadamiał o tym właściwego starostę oraz ORE i sąd rodzinny. Niezwłocznie po tym powiadomieniu dyrektor ośrodka przysyłał właściwemu staroście dokumentację nieletniego, którą otrzymywał wraz ze skierowaniem. Na tym gruncie sporne w orzecznictwie pozostawało zdefiniowanie momentu, w którym nieletni stawał się wychowankiem młodzieżowego ośrodka wychowawczego. W kontekście finansowania wychowanków MOW w judykaturze

wyklarowało się stanowisko, zgodnie z którym sama definicja może mieć znaczenie drugorzędne z uwagi na opis wagi dedykowanej wychowankom MOW-ów z której wynika, że dotyczy ona wychowanków „korzystających z zakwaterowania” (szczególnie mocno ten kierunek prezentowany jest w orzeczeniach, które dotyczyły kontroli realizowanych przed pojawieniem się definicji wychowanka MOW i nowej wagi na wychowanków skierowanych lecz nie doprowadzonych od 1 stycznia 2017 r.).

I rzeczywiście analizując przepisy prawa obowiązujące przed 1 stycznia 2017 r. dotyczące zasad kierowania do MOW (opisane powyżej na gruncie rozporządzenia z 27 grudnia 2011 r.) a także fakt, że dla wychowanków MOW występowała wówczas tylko waga dotycząca wychowanków korzystających z zakwaterowania w tych ośrodkach można dojść do jednoznacznego wniosku, że finansowaniem wspomnianą wagą mogli zostać objęci tylko nieletni, którzy faktycznie korzystali z zakwaterowania tzn. zostali przyjęci do ośrodka. Nie można było wówczas wykazać do finansowania nieletnich od momentu kiedy dyrektor ośrodka otrzymał skierowanie. Istotny był bowiem moment doprowadzenia i faktycznego przyjęcia nieletniego do ośrodka. Można więc zgodzić się z sądami administracyjnymi, które orzekając na gruncie tego stanu prawnego wychodziły z założenia, że definicja wychowanka ma drugorzędne znaczenie z uwagi na określenie w rozporządzeniu, że finansowaniem objęci są jedynie Ci nieletni, którzy zostali do ośrodka doprowadzeni. Tego typu stanowisko w jasny sposób prowadziło do rozróżnienia nieletnich na takich którzy zostali do ośrodka skierowani i takich którzy zostali już do niego doprowadzeni. Wyraz temu kierunkowi dał sam ustawodawca, który od 1 stycznia 2017 r. zdefiniował pojęcie wychowanka MOW i wprowadził do algorytmu podziału części oświatowej subwencji ogólnej nową wagę na wychowanków skierowanych lecz niedoprowadzonych. W konsekwencji dalej od 1 stycznia 2022 r. we wspomnianym algorytmie zrezygnowano ze sformułowania „korzystający z zakwaterowania” gdyż jasnym jest że pierwsza waga dotyczy skierowanych lecz niedoprowadzonych, a druga (wyższa) doprowadzonych, którzy zostali przyjęci do ośrodka.

Kontrolerzy KAS powołują się w tym zakresie na „aktualną” linię orzeczniczą (np. wyrok NSA z 16 maja 2023 r. I GSK 786/19; wyrok NSA z 9 listopada 2022 r., I GSK 3267/18). I rzeczywiście są to wydane w ostatnim czasie orzeczenia, jednakże należy podkreślić że dotyczą one stanu faktycznego i prawnego oraz kontroli za lata 2011 i 2012. Sądy wówczas pisząc o tym, że „za nieletniego umieszczonego w ośrodku należy rozumieć osobę, która korzysta z ośrodka, a więc faktycznie w nim się znajduje, nie zaś taką, która jedynie legitymuje się stosownym skierowaniem do takiego ośrodka” lub że „realizacja wskazanych w tym przepisie zadań wobec nieletniego następuje z momentem jego umieszczenia w ośrodku, czyli zakwaterowania” dotyczyły jedynie pojawiającej się wówczas rozbieżności w orzecznictwie czy do wagi na wychowanka korzystającego z zakwaterowania w MOW można zaliczać także wychowanków, którzy otrzymali skierowanie do ośrodka ale nie zostali jeszcze do niego doprowadzeni. Sądy wskazując wówczas, że „celem subwencji ogólnej w części oświatowej jest dofinansowanie wychowanków przebywających w ośrodku, dofinansowanie zadań w zakresie ich nauki, wychowania, resocjalizacji i terapii, w tym warunków bezpiecznego pobytu w ośrodku” odnosiły się jedynie do sytuacji, że gdy wychowanek został skierowany ale jeszcze nie przybył do ośrodka nie można było wobec niego tego typu działań czy zadań podejmować. Natomiast w momencie przyjęcia wychowanka, które także przez sądy jest utożsamiane z zakwaterowaniem

w ośrodku, placówka i jej pracownicy podejmują już szereg działań wobec takiego nieletniego, tworząc ku temu odpowiednie warunki. Kontrolerzy KAS przywołując wskazane orzeczenia nie pokusili się nawet o ich szczegółową lekturę i analizę. W żadnym z tych wyroków sądy nie odnosiły się do kwestii wychowanków doprowadzonych do MOW, którzy po udzielonej im przepustce lub urlopowaniu do MOW nie wrócili. Jest to zupełnie odrębne zagadnienie i powyższych wyroków nie można z taką sytuacją utożsamiać. Mamy tu bowiem do czynienia z wychowankami, którzy zostali do ośrodka przyjęci czyli już zakwaterowani w tym ośrodku.

Kolejna kwestia sporna sprowadza się do określenia okresu czasu przez który dany nieletni pozostaje wychowankiem korzystającym z zakwaterowania w MOW. Od 1 stycznia 2017 r. nie ma wątpliwości, że nieletni staje się wychowankiem z dniem otrzymania przez dyrektora ośrodka, za pośrednictwem poczty, skierowania nieletniego do ośrodka §15 rozporządzenia z dnia 11 sierpnia 2017 r. w sprawie publicznych placówek oświatowo-wychowawczych, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodków wychowawczych, ośrodków rewalidacyjno-wychowawczych oraz placówek zapewniających opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania (uchylone 1 marca 2023 r.). Przepis ten rozstrzygnął spór orzeczniczy w zakresie zdefiniowania pojęcia „wychowanek MOW”. Także z tą datą w algorytmie podziału części oświatowej subwencji ogólnej pojawiło się rozróżnienie na wagę dla wychowanków skierowanych lecz niedoprowadzonych i wychowanków korzystających z zakwaterowania.

Kontrolerzy KAS uznali, że nieletni przyjęty do ośrodka, czyli korzystający już z zakwaterowania, który nie wrócił do ośrodka po urlopowaniu nie jest już wychowankami korzystającym z zakwaterowania w MOW. Przywoływane już rozporządzenie z 27 grudnia 2011 r. wskazywało, że za zgodą sądu rodzinnego nieletni mogą być urlopowani (§8). Jeżeli po zakończeniu okresu urlopowania nieletni nie wrócił do ośrodka (uciekł), dyrektor tego ośrodka powiadamiał o tym najbliższą jednostkę Policji, jednostkę Policji w miejscu zamieszkania nieletniego oraz właściwy sąd rodzinny (§10). W momencie, gdy Policja zatrzymała nieletniego, dyrektor ośrodka obowiązany był do odebrania nieletniego w ciągu 48h od momentu powiadomienia o zatrzymaniu. Dalej w tymże rozporządzeniu opisano, że w przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności nieletniego w ośrodku trwającej dłużej niż 4 tygodnie licząc od dnia powiadomienia sądu rodzinnego o nieobecności nieletniego, dyrektor ośrodka powiadamiał o tym właściwego starostę oraz ORE, a także sąd rodzinny, rodziców lub opiekunów, osobę odpowiedzialną za pieczę zastępczą oraz właściwe organy obowiązane do kontroli spełniania obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki. Niezwłocznie po tym powiadomieniu dyrektor ośrodka przysyłał właściwemu staroście dokumentację nieletniego (§12).

Z powyższych przepisów wynika jednoznacznie, że jeżeli urlopowany nieletni, wychowanek MOW po zakończeniu okresu urlopowania nie wracał do ośrodka, dyrektor wdrażał postanowienia przywołanego §10 tzn. w związku z ucieczką zawiadamiał właściwe organy. Od momentu tego powiadomienia, przez 4 tygodnie ośrodek oczekiwał, aż Policja zatrzyma nieletniego. Jeżeli w tym okresie nieletni został zatrzymany przez Policję, dyrektor ośrodka miał obowiązek odebrać go i na powrót umieścić w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. Dopiero w momencie, gdyby upłynęły 4 tygodnie, a nieletni nie zostałby zatrzymany albo

nie wróciłby z własnej woli dyrektor korzystał z dyspozycji §12, informował odpowiednie organy i przysyłał dokumentację nieletniego. W przypadku takiego nieletniego rozpoczynała się na nowo procedura kierowania. W przypadku ucieczki wychowanek z MOW mamy więc do czynienia z nieusprawiedliwioną nieobecnością, jednakże nieobecnością w pewnym sensie sankcjonowaną przez przepisy prawa. Gdyby bowiem uznać, że już w momencie ucieczki nieletni przestaje być wychowankiem MOW, korzystającym z zakwaterowania zbędne byłyby zapisy przywołanego §12 rozporządzenia w zakresie 4 tygodni niejako oczekiwania na powrót nieletniego do tego ośrodka. Ustawodawca racjonalnie ocenił, że mogą w przypadku tej szczególnej grupy nieletnich pojawić się różne sytuacje mające wpływ na to że po okresie urlopowania nieletni nie wracają od razu do ośrodka. Nie przekreśla to jednak ich statusu wychowanka korzystającego z zakwaterowania, aż do momentu upływu wskazanych 4 tygodni. Przepisy rozporządzenia wprost poprzez wskazanie, że dyrektor ośrodka miał obowiązek odebrać zatrzymanego wychowanka, który uciekł, wskazywały, że nieletni nadal jest wychowankiem, który został przyjęty do MOW i ośrodek podjął w stosunku do niego określone zadania wychowawcze, przygotował indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny, umieścił nieletniego w grupie wychowawczej i wszystkie te działania są kontynuowane po powrocie z ucieczki.

Pojęcie zakwaterowania wychowanka w MOW nie zostało w przepisach prawa w żaden sposób zdefiniowane. W wyrokach sądów administracyjnych, bardzo często spotykane jest sformułowanie „przyjęty do ośrodka, w konsekwencji zakwaterowany” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 listopada 2022 r. I GSK 3267/18) lub „został już przyjęty do ośrodka i korzystał w nim z zakwaterowania” (wyrok NSA z 9 listopada 2022 r., I GSK 3310/10). Przy czym należy nadmienić, że także te orzeczenia odnoszą się do sytuacji, gdy do wagi na wychowanków korzystających z zakwaterowania zaliczani byli błędnie wychowankowie skierowani lecz niedoprowadzeni. Jak można wyczytać w przytoczonych orzeczeniach źródłem sporu było w nich pojęcie wychowanka zakwaterowanego w ośrodku, a wynikające z odmiennego stanowiska, co do tego, czy w pojęciu tym mieści się wychowanek skierowany do tego ośrodka, czy też jest nim dopiero wychowanek skierowany i zakwaterowany w tym ośrodku. Sądy administracyjne opisując pojęcie „zakwaterowania” jak obszernie można przeczytać np. w przywołanym wyroku NSA o sygn. I GSK 3267/18, na który też powołują się kontrolerzy KAS odnoszą się jedynie do rozróżnienia pomiędzy nieletnim, którego jeszcze fizycznie nie ma w ośrodku (skierowany lecz niedoprowadzony), a tym który fizycznie trafił do ośrodka (nieletni skierowany i zakwaterowany). Przytaczając na własne potrzeby wywody sądu ze sprawy I GSK 3267/18 kontrolerzy pominęli jedno kluczowe zdanie, w którym NSA wskazał, że „Z powyższego wynika zatem, że realizacja wskazanych w tym przepisie zadań wobec nieletniego następuje z momentem jego umieszczenia w ośrodku, czyli jego zakwaterowania, nie zaś w dacie jego skierowania do ośrodka.” Oczywistym jest, że do momentu kiedy wychowanek nie trafi do MOW żadne działania nie mogą zostać rozpoczęte.

Także przepisy rozporządzenia z 27 grudnia 2011 r. nie posługiwały się pojęciem zakwaterowania. Mowa była w nich o przybyciu nieletniego, przyjęciu nieletniego do ośrodka i pobycie nieletniego w ośrodku. W kontekście zadań realizowanych przez ośrodek rozporządzenie wskazywało, że nieletniemu umieszczonemu w ośrodku zapewnia się warunki niezbędne do nauki, wychowania, resocjalizacji i terapii,

w tym warunki bezpiecznego pobytu (§6). Oznacza to, że w momencie kiedy nieletni przybywa do ośrodka, zostaje wpisany na listę wychowanków, korzysta ze wszystkich praw i obowiązków wychowanka MOW-u. Ma to miejsce do momentu, kiedy zgodnie z rozporządzeniem z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji zostaje wykreślony z księgi wychowanków. W przypadku wychowanka MOW, który uciekł moment ten następuje dopiero po upływie 4 tygodni od powiadomienia sądu i policji o ucieczce.

Próba rozszerzania stanowiska sądów administracyjnych na zupełnie odmienny stan faktyczny, w którym nieletni został już zakwaterowany w ośrodku, pozostaje jego wychowankiem, nie został wykreślony z księgi wychowanków i jego dokumentacja cały czas pozostaje w ośrodku, jest wybiórczym posługiwaniem się stanowiskiem judykatury, mającym jedynie na celu zmuszenie samorządów do niesłusznego i nieznajdującego pokrycia w przepisach prawa zwrotu subwencji oświatowej.

O braku elementarnej wiedzy w poruszonym obszarze po stronie KAS świadczy także pewien dodatkowy element. Kontrolerzy sugerują, aby zakwalifikować spornych wychowanków (którzy na dzień 30 września nie powrócili z przepustek, urlopów) jako wychowanków skierowanych, lecz niedoprowadzonych do ośrodka. Kontrolerzy wprowadzają swoją interpretacją w błąd i sugerują rozwiązanie niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Skierowanie wychowanka ważne jest do momentu przybycia do ośrodka lub do upływu okresu wskazanego w rozporządzeniu na doprowadzenie. W przypadku kiedy wychowanek został już przyjęty do ośrodka i nawet z niego uciekł nie ma mowy o wychowanku skierowanym lecz niedoprowadzonym, ponieważ jego skierowanie już dawno wygasło. Jest to wychowanek, który został przyjęty do ośrodka i korzysta w nim z zakwaterowania. Należy też nadmienić, że w przypadku ucieczki za „doprowadzenie” do ośrodka odpowiada dyrektor ośrodka, którego ten nieletni jest wychowankiem, a nie policja jak ma to miejsce z wychowankami skierowanymi lecz niedoprowadzonymi. Co więcej, po ucieczce, kolejne skierowanie jest wystawiane dopiero kiedy po 4 tygodniach od ucieczki dyrektor, w związku z brakiem powrotu wychowanka do ośrodka, prześle jego dokumentację do właściwego starosty. W żadnym więc razie nie możemy w przywołanym stanie faktycznym mówić o wychowanku skierowanym lecz niedoprowadzonym.

Fakt, że wychowanek korzysta z zakwaterowania w MOW od momentu jego przyjęcia do momentu jego wykreślenia z księgi wychowanków (w opisywanym przypadku po upływie 4 tygodni nieusprawiedliwionej nieobecności) potwierdza także okoliczność, że od 1 stycznia 2022 r. dla wychowanków MOW, w algorytmie podziału części oświatowej subwencji ogólnej są dwie wagi: na wychowanków MOW skierowanych lecz niedoprowadzonych oraz na wychowanków MOW, z wyłączeniem wychowanków skierowanych, lecz niedoprowadzonych do ośrodka. Usunięto sformułowanie „korzystający z zakwaterowania”. Powyższe w pełni odzwierciedla interpretację, zgodnie z którą posłużenie się wcześniej w opisie wagi pojęciem „korzystających z zakwaterowania” miało jedynie na celu odróżnienie wychowanków, którzy posiadając skierowanie jeszcze do ośrodka nie przybyli od tych, którzy już zostali doprowadzeni.

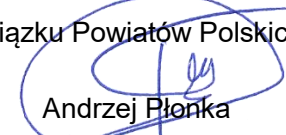
Kontrolerzy z izby skarbowej wskazywali, że za słuszością ich poglądu przemawia to, że nieletni po okresie 4 tygodni nie powrócili do ośrodka. Jednakże taka okoliczność, była im znana jedynie z uwagi na fakt,

że kontrola przeprowadzana jest po takim czasie, który daje możliwość dokonania pewnych ustaleń faktycznych. Natomiast na dzień 30 września danego roku dyrektor MOW wykazuje wszystkich wychowanków, którzy nie zostali jeszcze z księgi wychowanków skreśleni, ponieważ nie upłynął okres czasu uprawniający go zgodnie z prawem do wykreślenia wychowanka. W świetle prawa są to nadal wychowankowie, którzy korzystają z zakwaterowania, dla których przepisy przewidują 4-tygodniowy okres nieusprawiedliwionej nieobecności w czasie którego nic nie zmienia się w ich statusie. Kontrolerzy KAS nie odnieśli się w żadnej mierze do tego co byłoby w sytuacji, gdyby po 30 września nieletni wrócił po ucieczce. Jak miałby wówczas postąpić dyrektor ośrodka, który w ocenie KAS nie powinien wykazać takiego wychowanka w systemie informacji oświatowej? Subwencja oświatowa nie przewidywałaby finansowania takiego wychowanka na dany rok, a ewentualna rezerwa byłaby w stanie pokryć wydatki na jego utrzymanie w zaledwie 20% (przypomnijmy, że mówimy o najwyższej wadze w algorytmie podziału części oświatowej subwencji ogólnej i jednych z najbardziej kosztownych w utrzymaniu placówkach oświatowych). Dodatkowo także nawet jeżeli w sprawach sądowych obok problematyki skierowanych lecz niedoprowadzonych pojawiał się wątek wychowanków, którzy pomimo wcześniejszego zakwaterowania nie powrócili do tych ośrodków, to sądy skupiały się na sprawie jedynie w kontekście nieletnich, którzy nigdy do ośrodka nie zostali przyjęci i w nim zakwaterowani. Jak już zostało zauważone w momencie przyjęcia rozpoczyna się cały proces wychowawczy, a ośrodek rozpoczyna realizację zadań na rzecz wychowanka. Okres urlopowania, przepustki czy nieobecności do 4 tygodni jest tylko sankcjonowaną przepisami prawa przerwą nie mającą wpływu na działania podejmowane przez MOW. Usunięcie przez resort edukacji sformułowania „korzystający z zakwaterowania” z opisu wagi potwierdza tę tezę.

Dodatkowo resort edukacji w stanowisku z 7 lipca 2016 r., na które powołuje się WSA w Warszawie w wyroku z 7 czerwca 2018 r. (V SA/Wa 2242/17) stwierdził, że wychowankowie na uciezkach, niepowrotach, przepustkach oraz urlopowani są wciąż wychowankami młodzieżowego ośrodka wychowawczego.

Podsumowując, opisane działania Krajowej Administracji Skarbowej odbieramy jako kolejną próbę poszukiwania oszczędności na działalności młodzieżowych ośrodków wychowawczych. Swobodna interpretacja przepisów prawa i orzeczeń sądowych odnoszących się do zupełnie odmiennych stanów faktycznych i prawnych, a przede wszystkim brak poszanowania dla stanowiska resortu edukacji, który jest autorem spornych zapisów i najlepiej zna własne intencje, odbieramy jako działanie z premedytacją mające na celu zwiększenie wpływów do budżetu państwa kosztem placówek przeznaczonych dla niepełnosprawnych nieletnich. Placówek, które na skutek ostatnich niefortunnych zmian prawnych dotyczących ich działalności, zostały mocno poszkodowane.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Płonka

Do wiadomości:

Marcin Łoboda, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów, Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Dyrektorzy Izb Administracji Skarbowej /wg rozdzielnika/:

- Julitta Grzebyk - Izba Administracji Skarbowej we Wrocławiu
- Grzegorz Łysio - Izba Administracji Skarbowej w Bydgoszczy
- Jarosław Edeński - Izba Administracji Skarbowej w Lublinie
- Tomasz Czuczejko - Izba Administracji Skarbowej w Zielonej Górze
- Marek Kołaciński - Izba Administracji Skarbowej w Łodzi
- Wojciech Zastawniak - Izba Administracji Skarbowej w Krakowie
- Dariusz Hys - Izba Administracji Skarbowej w Warszawie
- Agnieszka Maśnik - Izba Administracji Skarbowej w Opolu
- Witold Mrozek - Izba Administracji Skarbowej w Rzeszowie
- Piotr Szczepaniak - Izba Administracji Skarbowej w Białymstoku
- Edyta Sławnikowska - Izba Administracji Skarbowej w Gdańsku
- Rafał Sitko - Izba Administracji Skarbowej w Katowicach
- Paweł Cymbalak - Izba Administracji Skarbowej w Kielcach
- Jarosław Orłowski - Izba Administracji Skarbowej w Olsztynie
- Radosław Madejka - Izba Administracji Skarbowej w Poznaniu
- Izabela Zawadzka - Izba Administracji Skarbowej w Szczecinie